अतिप्रसङ्गभङ्गेन तद्वृत्तान्ता न दर्शिताः ॥ ३०७ ॥
यन्निःशब्दजला घनाश्मपरुषे देशेऽतिघोरारवा
यश्चाऽच्छाः समये पयोदमलिने कालुष्यसन्दूषिताः ।
दृश्यन्ते कुलनिम्नगा अपि परं दिग्देशकालाविमौ
तत्सत्यं मद्गतामपि स्वसदृशाचारप्रवृत्तिप्रदौ ॥ ३०८ ॥
कलेर्वायं प्रभावः स्यान्नरनाथासनस्य वा ।
यत् सोऽपि भीमकलुषाः प्रवृत्तीः समदर्शयत् ॥ ३०९ ॥ युग्मं ॥
अवरोधसखो राजा परिहासपुरे स्थितः ।
स जातु मदिराक्षीवः सचिवानेवमन्वशात् ॥ ३१० ॥
कृतं प्रवरसेनेन यदेतत् प्रवरं पुरं ।
तन्निर्दहथ मन्यध्वे मत्पुरस्यैव चेच्छ्रियं ॥ ३११ ॥
घोरामलंघिताज्ञस्य श्रुत्वेत्याज्ञां महीपतेः ।
गत्वाशु घासकूटानि तेऽदहन् वातुलानके ॥ ३१२ ॥
हर्म्याग्राद्वीक्ष्यमाणास्तद्वह्निज्वालोऽज्वलानलः ।
उल्कामुख इवाभूत् स हर्षाट्टहसितोत्कटः ॥ ३१३ ॥
द्वेषादिविकृतवतः प्रतिभासतेऽन्यो मिथ्यैव
चित्रमधिको विषदात्मनोऽपि ।
चन्द्रादि पश्यति पुरो द्विगुणं प्रकृत्या
तेजोमयं तिमिरदोषहतं हि चक्षुः ॥ ३१४ ॥